

Урал батыр

Башкорт халык эпосы

2-се бүлек

Урал, Шүлгән икәүләп,
Көн-төнөн, ай-йыл һанап,
Тау артылып, һыу кисеп,
Кара урмандар үтеп,
һаман алға киткән, ти.
Бара торғас, бер заман
Бер йылғаның ситендә,
Бер зур ағас төбөндә,
Зур таяғы кулында
Ак һакаллы бер картка
Былар барып еткән, ти,
Барып сәләм биргән, ти.
Карт каршы алған, ти,
Юл башыны быларзың
Карт та һорашып белгән, ти.
Үз уйзарын былар за
Картка һөйләп биргән, ти.
Карт уйланып торған да,
һакалыны һыпырып,
Быларға күз йөрөтөп,
Ике юлды күрһөтөп,
Былай тиеп әйткән, ти:
"Бына һезгә ике юл:
һулға китһәң, юл буйы -
Уйын-көлкө төн буйы,
Кайғы-этлек күрмәйсе,
Барлығын да белмәйсе,

Рәхәт йәшәй байманда;
Бүрә, һарык яланда,
Төлкө, тауык урманда
Бергә йәшәп, дуҫ булып,
Самрау кошка баш әйеп,
Кан да эсмәй, ит еймәй,
Һис Үлемгә юл куймай
Йәшәп килгән бер ил бар;
Якшылыкка якшылык
Кыла торған йола бар.
Уңға китһең, юл буйы -
Илау-һыктау йыл буйы;
Яуызлыкта дан алған,
Батшаһынан, башкаһынан
Кайғы, әтлек күреүсе,
Канлы йәшен түгеүсе
Катил батша иле бар;
Тау-тау кеше һөйәге,
Канға баткан ере бар".
Карттан быны ишеткәс,
Юлдар серене белешкәс,
Урал, Шүлгән икәүһе
Шунан шыбаға тоташкан,
Юл бүлергә уйлашкан,
Үз араһы һөйләшкән:
Һулға китеү - Уралға,
Унға китеү - Шүлгәнгә
Шыбағалы юл булған.
Шүлгән быға күнмәгән:
Мин узаман әле, - тип,
Мин барамын һулға, - тип,
Үзенә һулды һайлаған,
Үз тигәнсә даулаған:
Урал күнгән уң якка,

Шүлгән киткән һул ятка.
Урал унға киткән һуң,
Озон юлға төшкән һуң,
Күп һыузарзы кискән, ти,
Күп таузарзы ашкан, ти;
Бара торғас, бер таузың
Итәгенә еткән, ти.
Бүре талап, өзгөләп,
һырзай канға тузғандай
Телгеләнгән аркаһы,
Айырылған елкәһе;
Сүплек типкән тауыктай,
Кул-аяғы ярылған;
Тамыр ашап, ер казып,
Ауыз-бите карайған;
Кырау һуккан үләндәй,
Йөзө-төсө һарғайған;
Сутлап юнған ағастай,
Балтыр ите һулыған;
Бире уңалған ағастай,
Елек башы сурайған
Бер карсытка һырышкан;
Көнгә янған тәндөрән,
Шырт каплаған сәстөрән,
һуплап юнған ағастай,
Балтыр ите, беләген,
Ауза туйған кыйғырзай,
Кәпәйеп торған күкрәген,
Куға аша йылмылдап
Торған күлдәй күззөрән,
Бал кортондай ыктымат
Нескә һылыу билдөрән, -
Оялыпмы, куркыпмы, -
Карсытка һырышып маташкан

Бер һылыу кызыккайға
Урал барып тап булған.
Урал якын барған, ти,
"Куркмағыз, тип әйткән, - ти.
Мин киләмен йырактан,
Үзем тыуған торлактан,
Бала инем киткәндә,
Күп илдәрзе үткәндә;
Мин кешегә теймәмен,
Уның канын коймамын;
Үлем тигән яуызды
Үлтерергә уйлаймын;
Әйзә, якын килегез,
Ил хәлдәрен һөйләгез", -
Тигәс, былар йылмайған,
Урынынан кузғалған.
Тузған сәстәрен әбей
Колағына кыстырып,
Урынынан кузғалып,
Бер аз күзен зурайтып,
Азырак буйын турайтып,
Былай тиеп әйткән, ти:
Йырак илдән икәнһең,
Изге уйза килгәнһең.
Ай егетем, белһең һин,
Беззең илдә булһаң һин,
Катил батша эшләгән
Эштәрене күрһең һин;
Ауырыу-һызлау күрмәйсе,
Үлем башка килмәйсе,
Катын-кыззы, ир-атты,
Айырмастан йәш-картты,
Кул-аяғын бәйләтеп,
Арыузарын һайлатып,

Йыл да бер кат йыйзыра,
Һарайына алдыра;
Кызы һайлай егетен,
Үзе һайлай кыз-кыркын,
Калғандарын тағы ла
Ярандары карайзар,
Үззәренә һайлайзар;
Бүтәндәрен аямай,
Канлы йөшкә карамай,
Тереләтә, һау көйгә
Кызын күлгә һалдыра,
Ирен утка яндыра;
Атаһы өсөн, үзе өсөн,
Ярандары даны өсөн,
Үзе тыуған көнө өсөн,
Йыл да бер кат Тәңре өсөн
Канлы корбан уззыра.
Бына мин дә - ун бала
Күргән әсә донъяла.
Дүртеһен һайлап алдылар,
Бишеһен һыуға һалдылар.
Картым, йөрөгә һызлағас,
Туғыз бала юғалғас,
Карап тороп түзмәне,
Нишләрене һизмәне:
Йән асыузан укталып,
Балаларын кызғанып,
Бер яранға ынтылды,
Баһыркайым шул көндө,
Күз алдында үкһетеп,
Тереләй ергә күмелде.
Кинйә балам калғайны,
Бер яраны килгәйне,
Алам үзен, - тигәйне -

Бала бауыр булғанға,
Алып кастым урманға.
Миндәй балалы әсә,
Каскан ир-ат күп бында,
Барыһы ла кан илап,
Йөрөй касып урманда.
Егет, изге икәнһең,
Якшы уйза килгәнһең,
Ары барма, кайт кире,
Канлы ергә килгәнһең,
Яуыз илгә килгәнһең.
"Һыузар кисеп, тау ашып,
Күп йыл буйы килгәнмен,
Күп юлдарзы узғанмын;
Күз йәшергән Үлемде
Әзләп бында, тапмаһам,
Башын сабып өзмәһәм,
Өйткәнәмә етмәһәм,
Уны ерзән йыймаһам,
Урал булып йөрәмәмен!" -
Тигән һүзен әйткән дә,
"Һау булығыз", - тигән дә,
Арысланына менгән дә
Катил батша йортона
Урал карап киткән, ти;
Бер нисә көн үткән ти,
Шундай ергә еткән ти:
Бер әсәнән тыуғандай,
Бер төс кейем кейгәндәй,
Барыһы ла шәп-шәрә
Төркөм халык йыйылған,
Аллы-артлы тезелгән,
Ирзәр, кыззар айырылып,
Урам-урам куйылған.

Ярандары төрткөлөп,
Тигезһезен тигезләп,
Камсылап та һуккылап
Йөрөһә лә, һүз әйтмәй,
Тел дә кыбырзата алмай
Торған халыкка барған,
Майзанға был күз һалған.
Был төркөмдән ситтәрәк,
Ун биш азым кырзарак,
Күзен-башын шәмәртеп,
Йөрәктәрен һыктатып;
Балалары куркышып,
Ымлап кына һөйләшөп,
Кайғырышып, илашып
Торған ата-әсәләр
Янына барып туктаған,
Хәл-әхүәлен һораған,
Үз теләген һөйләгән.
Урал һүзен барыһы
Йотоношоп тыңлаған,
Араһынан бер карты
Ошоллай тип һөйләгән:
"Егет, һинең төс-башың,
Аптырашлы карашын,
Арыслан менеп килешөң
Сит булырзай күренә.
Беззең илдә батша бар,
Яранынан түрә бар;
Бына был халык әсендә
Төрлө ырыузан кеше бар.
Һәр йыл батша тыуған көн
Ата-әсәһе хакы өсөн
Батша тыуғас, һыу алып,
Йыуған койоһо өсөн

Корбан бирер йола бар.
Батшаның тыу бизэге -
Кара козғон кошо бар,
Шул коштарзы йыл найын
Һыйлай торған көнө бар.
Ана, егет, күрәмһең,
Ул коштарзы беләмһең,
Килеп тауға кунғандар,
Ем булырын белгәндөр.
Койоға кыззар һалған һуң,
Кыззар шунда үлгән һуң,
Барыһын алып койонан
Козғондарға ташлайзар,
Улар шунда ашайзар.
Бынау бәйле егеттәр
Һәр ырыузан килгәндөр.
Батша кызы йыл найын
Тәүзә һайлай берәүһен;
Унан кала батша үзе
Колдар һайлай һарайға;
Унан тороп калғаны -
Тәңре өсөн корбанға", -
Тип һөйләп тә бөтмәгән,
Зарын әйтеп етмәгән -
Алтын тәхет өстөндә
Батша кызы ултырған,
Дүрт яғынан дүрт коло
Тәхетене күтәргән,
Бақмалатып артынан,
Бер яраны эйәргән,
Быныһы үзе артынан
Калғандарын эйәрткән.
Килеп еткәс, ти, былар:
"Тигез, якшы тороғоз,

Батша кызы килә бит,
Якты йөзлө булығыз!" -
Тип берәүгә әйткән, ти.
Сафты бозоп торғанды
Камсы менән һуккан, ти.
Батша кызы шул сакта
Килеп еткән майзанға;
Урал да рәт бозмаған,
Баһып торған ыңғайға;
Батша кызы, аралап,
Бер егетте һайлаған,
Араһынан окшарзай
Бер егет тә тапмаған.
Азақ сиктә, якынлап,
Уралға килеп еткән, ти,
Туктап тороп шул ерзә
Уралға күз теккән, ти;
Кулына алып бер алма
Уға бүлөк иткән, ти.
Батша кызы майзанда
Башка һайлап тормаған,
Уралды алып барырға
Бер яранға ымлаған.
Кыз тәхеткә ултырған,
Тағы колдан күтәртеп,
Һарайына юлланған.
"Батша кызы һөйзә бит,
Батша кейәүе булды бит!" -
Тип, барыһы шау килеп,
Ярандары зыу килеп,
Халыкты ситкә таркатып:
"Өйзә һарайға, егет,
Батша кызы көтә", - тип,
Уралға йола аңлатып,

Бер яраны шул сакта
Юл башларға булған, ти,
"Кейәү булдың безгә", - тип,
Аркаһынан һөйгән, ти.
Урал быға күнмәгән,
Һарайға ул китмәгән.
"Мин йоланы белмәйем,
Эш аҙағын күрәйем,
Аҙак барһам, барырмын,
Кыҙҙы эзләп табырмын", -
Тиеп Урал әйткән, ти,
Ярандарҙың һүзҙәрен
Шулай кире кәткән, ти;
Ө тегеләр корсайып,
Кыҙға әйтә киткән, ти.
Күп тә ваҡыт үтмәгән,
Майҙанда шау-шыу бөтмәгән,
Алғаскылар юл башлап,
Дүрт батырын эйәртеп,
Колдан төхөт күтәртеп;
Бураланған дөйөләй,
Канһыраған айыуҙай
Күзәнә кан һауҙырып,
Күз кабағын тойзороп,
Ужар сәсеп, мат ҡурып,
Кабан суска елкәле,
Филдәй йыуан балтырлы,
Кымыз тулған һабалай,
Имәнес йыуан корһаклы,
Ужарынан халықтың
Башын ергә эйҙереп,
Катил батша килгән, ти,
Барыһын да аралап,
Ир-кол һайлап үткән, ти.

"Быныһы һарайға барыр, тип, -
Быныһы корбанға булыр", тип,
Кол һайлауын бөткән, ти.
Кыз һайлауға күскән, ти.
Кыззар һайлап йөрөгөндө,
Бер һылыуға еткөндө,
Бер яранын сакыртып:
"Тешен кара", - тигән, ти.
Алһыу йөзөн каплаған
Кулын кыззың алған, ти;
Күкрәктәрен капшаған,
Билен тотоп караған, -
"Һарайға был ярар, тип,
Бүтәнен үзегез караң, тип,
Арыуҙарын һайлағыз,
Кәрәгенсә алығыз", -
Тиеп батша әйткән, ти,
Ярандарға кушкан, ти.
"Калғандары әсәмдең,
Мине йыуған койомдоң
Корбанына калыр", - тип,
Азак һүзен әйткән, ти.
Асыуланып, шул сакта
Кызы килеп еткән, ти,
Урал янына үткән, ти,
Үпкә һүзен әйткән, ти:
"Егет, һине һайланым,
Һарайыма барманың,
Алма биреп ымланым,
Мине тиңгә алманың,
Кире кактың һүземде,
Бөтә колдар алдында
Кара иттең йөзөмдө", -
Тигән һүззе ишеткәс,

Батша төшкән төхөттән:
"Кайһы ырыу егөттән
Минең кызым хурланған?" -
Тип Уралға килгән, ти,
Төкөрөк сәсөп ауыздан
һүзөн һөйлөп киткән, ти:
"Әй, егөт, һин затымды,
Катил батша атымды,
Көшө түгөл, был илдө -
Мин билөгән һәр ерзө -
Көшө-көртө, йөнлегө
Ишөтөп тә, күрөп тә,
Гүрөндөгө үлөк тә,
Аңлаганын белөһөң!
Кызым әйткөс бармайса,
Нимө уйлап төраһың?
Нинә йолам бозаһың,
Бармай вакыт һузаһың?"
"Батша тигән нәмәнө,
Көшө һуйыр йоланы
Ишөтөп тә, күрөп тә,
Нисә йылдар йөрөп тә,
Һис бер ерзө күрмөнөм,
Барлығын да белмөнөм.
Мин ят йола белмәйөм,
Үлөм тигән яуызды
Үлтерергә эзләйөм.
Йоланан да күркмайым,
Үлөмдән дө өркмәйөм,
Көшө түгөл, көштө ла,
Үлөм килә калдыһинө,
Килөп кулын һалдыһинө,
Уны бирөп Үлөмгә
Кул каушырып төрмамын!

Бына, карап торайым,
Бар йолаңды күрәйем,
Азак сиктә үз уйым
Һиңә әйтеп бирәйем", -
Тигән һүзен ишеткәс,
Уралдың төптә сит кеше
Икәнлегене белгәс,
Ярандар ҙа, батырҙар,
Батша яклы карт-королар,
Батша кызын Уралдан
Уға кыззы биреүзән,
Уны кейәү кылыузан
Барыһы ла көнләшкән;
[Үлем көткән бары халык
Мыны ишетеп кыуанып,
Үз араһы һөйләшкән.]
Батша быға шашкан, ти:
"Бындай тинтәк һайлама,
Күзең юкка талдырып,
Юк кешегә карама,
Кайтсы, кызым, кайт, әйзә,
Һарайыңа кит әйзә", -
Тип кызына әйткән, ти.
"Корбандарзы тотмағыз,
Кызын һыуға һалығыз,
Ирен утка атығыз.
Был егетте бығаулап,
Минең янға озатығыз", - тип,
Дүрт батырға кушкан, ти.
Үзе, тәхеткә ултырып,
Башкарыузы көткән, ти.
Ярандары кыздарзы,
Кулы бәйле ирзәрзе, -
Кызын һыуға ташларға,

Ирен утка тапшларға
Кузғалыша башлағас,
Халык сыр-сыу илашкас,
Урал ырғып сыккан, ти,
Ошо һүзен әйткән, ти:
"Мин күренмәс Үлемде
Юк итергә сыкканмын;
Кан койоусы батшанан,
Кеше ашар дейеүзән
Бар кешене коткарыу,
Йәншишмәнән һыу алып,
Үлгәндәрзе терелтеү
Өсән тыуған батырмын!"
Халык илап торғанын
Күз алдында күргәндә,
Йәнде алыр яуыз Үлем
Кешегә кулын һалғанда,
Ирмен тигән ир-батыр
Шып-шым карап торормо?
Яуыздарға юл куйып,
Батыр куркып калырмы?
Кит, ярандар, артабан,
Төш, зур батша, арбанан,
Колдар кулын сисегез,
Кыззар кулын сисегез!"
Батша быны ишеткәс,
Кызарынған, бүртенгән,
Кыскырынған, екергән,
Батырзарына карап:
"Үлем эзләп йөрөһә,
Канға һыуһап тилмерһә,
Күрһәтегез Үлемде,
Танытығыз илемде!" - тип,
Каты фарман биргән, ти.

Тәне йөнтәс айыузай,
Үззәре зур дейеүзәй
Дүрт батыры килгән, ти,
"Алыштанмы, тартыштанмы? -
һайла берзе!", - тигән, ти.
"Өрәм булып куймағыз,
Тәүзә шуны уйлағыз.
Үзегеззән көслөрәк
Берәй хайуан һайлағыз",
Тигәс, былар яман көлгән, ти.
"Ай-һай батыр икәнһен!" -
Тип, батша ла, бары ла
Мысқыл итеп куйған, ти.
Катил батша асыузан
Ни әйтергә белмәйсе,
Уйлап-нитеп тормайсы:
"Канһыраған икән был,
Йәнһерәгән икән был, -
һарайымды күтәргән
Үгеземде килтерең:
Үгез кылыр кылыкты,
һез батырзар, тик тороң", -
Тигән һүззе ишеткәс,
Бары халык курткан, ти.
Уралды бик кызғанып,
Өрәм була егет, - тип,
Халык күз йәш түккән, ти.
Атаһына ялбарып,
Кызы ла килеп еткән, ти:
"Атакайым, куйсәле,
Юкка әрәм итмәле!
"Кейәү һайла үзең", - тип
Миңә биргән һүзең бар.
Был егетте һайланым,

"Кейәүем", тип уйланым,
Һөйләшергә егеттең
Һис яйына куйманың.
Атакайым, куйсәле,
Юкка әрәм итмәле!" -
Тиеп кызы әйтһә лә,
Канлы йәшен түкһә лә,
Кызы һүзен алмаған,
Кыз яйына куймаған.
Ерзе тырнап, үкереп,
Шылағайын ағызып,
Таузай үгез килгән, ти.
Урал алдына килеп,
Баһып карап торған да,
Муйынын азырак борған да:
"Егет, ергә атмамын,
Сереп, тузан булғансы,
Елгә осоп тузғансы,
Мөгөзөмдә һаклармын,
Һине шулай һаклармын!"
Тип Уралға әйткән, ти.
"Мин дә әрәм итергә,
Үгез, һине тырышмам,
Яфаланып, көс түгеп,
Һинең менән сайкашмам.
Донъяла һин кешенән
Көслә юғын танырһың, -
Үгез түгел, токомоң менән
Кешегә кол булырһың", -
Тигән һүзгә был үгез
Аһуланып ынтылған,
Мөгөзөнә алырға
Уралға ул укталған.
Урал батыр үгеззе

Мөгөзөнөн алған, ти.
Тырышкан, ти, үгез зә,
Тырмашкан, ти, үгез зә,
Ышанһа ла мөгөзгә,
Ыскыналмай Уралдан,
Тубығынан баткан, ти;
Көсөргәнөп тырышкас,
Ауызынан үгеззән
Кап-кара кан аккан, ти;
Өскө теше төшкән, ти,
Үгез хәлһезләнгән, ти,
Сәсәп, әлһерәгән, ти.
Быны күреп Катил да,
Ярандары ла, бары ла
Аптырауға калған, ти.
Урал һүзәнән китмәгән,
Үгеззә әрәм итмәгән,
Шакарып ике мөгөззә,
Баткан ерзән үгеззә
Күтәрәп алып куйған, ти.
Үгеззәң дүрт тояғы
Урталайға ярылып,
Араһына ком тулып,
Һырзай канға тузған, ти.
Урал: "Кулым тейгән мөгөзәң
Кәкерәйгән көйөнсә,
Тешен төшкән ауызың
Өскө тешәң үсмәйсә,
Айырылған тояғын
Һис тө берекмәйенсә,
Үзәң түгел, балаң да
Мәңге калыр шул көйсә.
Кеше көсән күрзәң һин,
Хәлһезлегәң белдәң һин,

Кешегә мөгөз сайкама,
Еңермен тип, айканма!" -
[Тигәс, үгез курккан, ти,
Акһакалдар, батша ла
Аптырауға калған, ти.
Катил серен бирмәгән.]
"Бер табандан уктал!", - тип,
Дүрт батырға ымлаған.
Батырзары килгән, ти.
"Йәнең сыкһа кулымда,
Тәнең кайза ташлайым?
Сорғаткансы үлмәһең,
Кайһы илгә сөйәйем?" -
Тип, бер батыр Уралға,
Алып һүзен әйткән, ти.
Урал бынан куркмаған,
Дүрт батырға каршы тороп,
Алға табан атлаған.
"Дүртегез зә килегез,
Үлем эзләп йөрөгән
Батыр көсөн белегез;
Кулығызза йән бирһәм,
Арысланыма бирегез;
Көсөгөз етһе ташларға,
Йәншишмәгә сөйөгөз,
Инде һез зә әйтегез:
Минең кулға төшһегез,
Күбәләктәй ошағыз,
Кайза карай сөйәйем?
Дейүзәрзе кыйратып,
Йәншишмәнән һыу алып,
Кире һезгә килгәндә,
Һеззе эзләп йөрөгәндә,
Он-талкандай итегеззе,

Күбәләктәй йәнегеззе
Кайһы ерзән табайым?" -
Тигәс Урал, көлгәндәр.
"Көсөң етһә атырға,
һыртты ергә һалырға,
Батша менән ярандарзың
Алдына карай ташларһың", -
Тип мысқыллап куйғандар,
Дүрте берзән укталып,
Йәбешкән, ти, батырға.
Урал тотоп беренен,
Олактырған батшаға,
Калған өсөһөн бер юлы -
Ярандары алдына.
Ер һелкенгәндәй булған,
Ярандар за, батша ла,
Олактырған батыр за
Он-талканға калған, ти,
Күззән ғәйеп булған, ти.
Кан илаған әсәләр,
һыктап торған аталар,
Кулы бәйле балалар, -
Барыһы ла күргән, ти,
Ябырылып Уралдың
Барыһы янына килгән, ти.
Урал һарайға барған, ти,
Бар халыкты йыйған, ти,
Каскан-босқан - барына
Үз йортона кайтырға
Урал фарман биргән, ти.
Аранан баш һайлатып,
Үзе китмәк булған, ти.
Халыктар йыйын корған,
Урал уртала булған.

Халык эсендә ин карты
Былай тиеп әйткән, ти:
"Егет тә егет икәнһең,
Егет, батыр икәнһең.
Йөрәгенә таянып,
Беләгенә һызғанып,
Беззәйзәрзә кызғанып,
Килгән батыр икәнһең,
Еңеп ятыр икәнһең!
Батша асыуын куптарған,
Һиңә каршы өскөргән,
Шул айканлы беззәрзә.
Шатлы азат иттергән
Батша кызы булды бит,
Ул сәбәпсә булды бит.
Һине һөйөп шаулашты,
Атаһы менән даулашты;
Батша кызын ал, егет,
Бында тороп кал, егет!" -
Тигән һүззә ишеткәс,
Барыһы ла димләшкәс,
Урал алмак булған, ти,
Кыззы алып, туй яһап,
Бер аз калмак булған, ти.